

TRĂIASCĂ 1 MAI, ZIUA SOLIDARITĂȚII INTERNAȚIONALE A CELOR CE MUNCESC!

ALBINA

Biblioteca Centrală
Regională
Hunedoara-De

Nr. 905

Anul 67 — Seria II

Miercuri

28 aprilie 1965

8 pagini — 25 bani

Revistă săptăminală a Așezămintelor culturale

ARMINDEN

De trei sferturi de veac, în aceste zile de primăvară, sub steagul roșu al solidarității internaționale, muncitorii din lumea întreagă pășesc din an în an tot mai mulți, mai uniți și mai tari, dovedindu-și hotărârea fermă de a lupta pentru progres și pace. Începând din anul 1890, clasa muncitoare din România s-a alăturat muncitorilor de pretutindeni, sărbătorind, ca o singură armată, ziua de 1 Mai. Zeci de ani, pentru oamenii muncii din România, această măreață zi nu a fost o sărbătoare, ci o zi de grele încercări în care unii dintre cei ce manifestau erau arestați și închiși, bătuți și schingiuiți, iar alții chiar uciși. Ziua de 1 Mai, pentru muncitorii din țara noastră constituia nu numai un prilej de afirmare a solidarității cu proletariatul din celelalte țări ale lumii, ci și unul de luptă pentru drepturile tuturor oamenilor muncii din România — lăcrămie de suferință și de moșierime, intelectuală și toate celelalte categorii de oameni ai muncii.

Astăzi, poporul nostru, eliberat de exploatare, întâmpină ziua de 1 Mai într-o atmosferă de entuziasm, creată de mărețele realizări în toate domeniile de activitate, sub conducerea Partidului Muncitoresc Român. Sărbătorim ziua de 1 Mai în condițiile victoriei definitive a socialismului la orașe și sate, a unui continuu progres spre bunăstare și fericire. Despre aceste condiții vorbesc industria socialistă înfloritoare, agricultura mereu mai prosperă, traiul îmbelșugat al oamenilor muncii de la orașe și sate.

De opt ori și jumătate este mai mare producția globală industrială de azi decât cea din 1938. În perioada 1960—1964, producția agricolă medie a țării a fost cu 12 la sută mai mare decât media celor cinci ani anteriori. În aceeași perioadă s-a produs anual un spor mediu de peste 1 milion tone cereale, 180 000 tone floarea soarelui, 800 000 tone sfeclă de zahăr.

Aceste mari sporuri de recoltă sânt rodul vredniciei oamenilor muncii de pe ogoare, al sprijinului dat de partid și guvern, de clasa muncitoare. Zeci de mii de tractoare, semănători mecanice și combine, mii și mii de tone îngrășăminte au fost puse la dispoziție agriculturii de către stat, zeci de mii de specialiști cu studii medii și superioare sprijină țărâna în buna organizare a producției. Aproape un milion de țărâni cooperatori își îmbogățesc cunoștințele, urmînd cursurile învățămîntului agro-zootehnic de masă.

A sporit bogăția țării, au sporit și veniturile poporului. Traiul lui se îmbunătățește continuu. Salariul real a fost în 1964 cu aproape 28 la sută mai mare decât în 1959. Veniturile țărânilor cooperatiști au crescut și ele considerabil. Numai în perioada 1960—1964, populația de la sate și-a construit, din fonduri proprii, aproape 500 000 case de locuit. Volumul vânzărilor de mărfuri cu amănuntul prin comerțul socialist în mediul rural a crescut de la 2 963 milioane lei în 1950, la 9 162 milioane în 1959 și la 15 605 milioane, în 1964. În 1965, valoarea mărfurilor vindute la sate va crește cu 11 la sută. Aceste cifre arată că astăzi țărâna este din an în an locuințe mai confortabile, se îmbracă și mîncă mai bine, are un nivel de trai din ce în ce mai ridicat.

Succesele noastre de ieri au pregătit pe cele de azi; iar cele de azi le pregătesc pe cele de mâine. Conștienți că de strădania tuturor laolaltă și a fiecăruia în parte depinde organizarea unui viitor din an în an mai strălucit, oamenii muncii din fabrici și de pe ogoare își sporesc eforturile. Colectivele de muncitori, tehnicienii și inginerii din industrie întâmpină ziua de 1 Mai — etapă importantă a întrecerii socialiste — cu noi și importante realizări. La rîndul lor, lucrătorii de pe ogoare muncesc cu hărnicie, pentru a termina la vreme și în cele mai bune condiții campania de însămînțări; muncesc cu avînt la întreținerea culturilor, în vederea obținerii unor recolte bogate. Cine-l vede la lucru pe mecanizatori, își poate da seama că pe ogoarele fără haturi pulsează o viață nouă, prevestitoare de mare belșug. Se înfăptuiește cu succese politica partidului. În luptă cu condițiile climatice nefavorabile, toți oamenii muncii de pe ogoare se străduiesc pentru ca anul acesta să facem noi pași înainte, pe calea ridicării agriculturii.

O adevărată întrecere patriotică se desășoară la țară pentru înfrumusețarea satelor, pentru ridicarea de noi edificii economice și culturale. Întregul popor lucrează cu avînt pentru a întâmpina cu noi succese ziua de 1 Mai și cel de al IV-lea Congres al Partidului. Umăr la umăr cu toate popoarele din țările socialiste, cu forțele progresiste din toate țările globului pămîntesc, poporul român va lupta hotărît pentru apărarea păcii.

Mai

În Mai, toate cîntecele sînt aripi roșii de steaguri...
Vorbesc despre dogoarea ce palpită la fel,
În ochii oțelarului ca și pe fruntea plugarului,
Ca și în versul cel nou al poetului, ascultîndu-le.

În Mai, gîndurile lumii noi sînt brațe de muncitori, împletite
De pe un meridian pe altul, legînd drorul de înfrățire-al popoarelor...
Ascult în sonora lor adosire glasul clasei, de foc —
Bătăile inimii ei, neobosite, universale.

În Mai visele noastre înfloresc — stele în constelația libertății...
Și fiecare poartă în el o lumină din fruntea lui Lenin.
În Mai ți-ai deschis petalele florii de purpură vie,
Partid: steaua bunicii speranțe și gloria patriei mele!

HARALAMBIE ȚUGUI

Masa rotundă

BRIGĂZILE
ARTISTICE
DE AGITAȚIE

Acum câteva luni, revista Albina a inițiat o discuție despre brigăzile artistice de agitație. Și-au spus cuvântul directorii ai caselor regionale ale creației populare, metodiștii ai caselor de cultură, directorii de cămine culturale, membrii ai brigăzilor și spectatori.

În încheierea acestei discuții, redacția revistei noastre a organizat o masă rotundă la care au participat scriitorul Petru Vintilă, Bogdan Căuș și dr. Cornel Constantinescu — instructori ai unor brigăzi laureate la concursurile artistice de amatori, scriitorul Victor Kernbach și Tiberiu Bănulescu din partea Casei Centrale a Creației Populare, Iuliu Rațiu — redactor la revista Îndrumătorul cultural. Din partea redacției au luat parte Șerban Nedelcu, Ovidiu Maraloiu și Andrei Croitoru.

BOGDAN CĂUȘ:

Consider inițiativa revistei Albina, organizatoarea acestei mese rotunde, mai mult decât oportună. Întrebarea care se pune aici, în primul rând, este aceea dacă stadiul în care se găesc brigăzile artistice de agitație, acum, după mulți ani de existență, satisface într-un tot menirea pentru care au fost create. Părerea mea este că în această direcție, la ora actuală, sint unele rămăneri în urmă. Brigăzile au rămas debitoare maselor largi, constructorilor vieții noastre noi. Creșterea cantitativă a brigăzilor n-a fost însoțită și de o corespunzătoare creștere calitativă a cadrelor de îndrumare a acestor formații. Ar trebui scolăriți cu atenție instructorii brigăzilor.

Pe de altă parte, unii dintre instructorii care au de acum o experiență câștigată nu se preocupă în mod suficient de căutarea unor expresii artistice mai noi, mai proaspete. Aș putea spune că multe brigăzi au devenit un „stas personal” al instructorului respectiv. Seamănă cu nivelul și gustul lui.

La prima vedere, brigada pare un gen minor, însă este un gen complex la care concurența cinematografului, muzicii, teatrului de păpuși și alte arte. Un program de brigadă nu se rezumă la scrierea unui text. El trebuie să aibă imagine scenică. Mi se pare că, la ora actuală, nu se fac investigații mai adânci, nu se forează mai adânc, ca să zic așa, pentru a găsi niște filoane de aur. Programele ar trebui să se ocupe mai mult de problema conștiinței ridicate a cooperatorului agricol, de poziția lui nouă față de diverse probleme ale satului. În centrul programelor să fie omul. Să se vorbească despre oamenii noi și despre felul în care ei se manifestă, de atitudinea lor în fața problemelor economice, culturale, administrative. Uneori se observă o folosire exagerată a cifrelor din care cauza textele capătă structura unor procese verbale.

PETRU VINTILĂ:

Se vedește o manie a spectacolelor de lung metraj. Trebuie să ne gândim și la sensul agitatoric al acestor spectacole. Nu-l critică nimeni pe instructor dacă oferă un spectacol de 10 minute, însă foarte bun.

În fiecare comună există numeroase cadre didactice, intelectuali cu o bogată experiență în activitatea cultural-artistică. Aceste cadre ar putea fi mai mult antrenate la alcătuirea unor programe de brigadă interesante și instructive.

Avea dreptate tov. Căuș spunând că textele nu abordă problemele importante, noi

ale satului. În Banat sint peste 150 magazine sau raioane cu autoservire. Nu mai vorbesc de casele laborator, de punctele meteorologice... Se observă o rămăneri în urmă în oglindirea acestor realități care iau un avans tot mai mare. Unele brigăzi, în loc să reflecte pe scenă gama bogată de realizări, de noutăți din viața satului rămân tot la „Tra-la-la și foaie verde”.

IULIU RAȚIU:

Mi se pare simbolică ideea că tocmai revista Albina a organizat o astfel de discuție, întrucât un program de brigadă trebuie să fie întocmai ca o albină: face miere, dar și înțepă. Cred că problema esențială a brigăzilor artistice de agitație este conținutul textului. La baza acestui conținut rămâne totuși omul. Într-adevăr, nouitatea care trebuie să fie surprinsă de brigadă ar duce la ridicarea nivelului tematicii. Însă de multe ori, textele se referă doar la anumite generalități pe care le cunoaște tot satul.

OVIDIU MARALOIU:

Spectatorul de astăzi este mult mai exigent și forța lui de înțelegere este mult mai mare decât își închipuie textierii.

IULIU RAȚIU:

Am citit un program interesant al unei brigăzi din Fetești, despre realizările din comună. La un moment dat oamenii aceștia și-au propus să critice faptul că un drum care ducea spre gară era foarte prost. Poate alt colectiv de creație (aceste colective există însă doar pe hirtie), ar fi început să spună că drumul nostru nu e bun, ș.a.m.d. Însă aci nu s-a întâmplat așa. A apărut un tinăr pe catalige și întrebă unde se duce, a răspuns:

— La gară.

A fost de-ajuns. Este necesar ca în programe să apară realitatea transfigurată în mod artistic, având astfel o mai mare influență asupra spectatorului.

La textul de brigadă, conținutul bogat trebuie să fie sugestiv prezentat și îmbrăcat într-o formă artistică corespunzătoare, care să satisfacă și din punct de vedere estetic. Ceea ce uită instructorii de brigăzi, este faptul că brigada artistică de agitație reprezintă un sincretism, o legătură între diferite arte. Secretul unor brigăzi artistice de agitație foarte bune constă în faptul că împletesc mai multe genuri și specii literare, dar în același timp conțin și muzică, sint legate și de dans, firește de arta dramatică, de scenografie. Programele noastre sint văduvite de aportul unor scenografi. Cu anumite elemente aparținând scenografiei, se pot realiza lu-

Moment dintr-unul din spectacolele brigăzii artistice de agitație a căminului cultural din Slobozia, regiunea Argeș

cruri foarte bune care uneori suplinesc talentul interpreților.

Dr. CORNEL CONSTANTINESCU:

Brigăzile artistice cuprind zeci de mii de interpreți. Ce fac acești oameni? Repetă, în vederea pregătirii unui program de brigadă. Ce repetă? Niște texte. Ei repetă în cadrul unei acțiuni judicioasă gândite de culturalizare a maselor. Dar de multe ori repetă niște texte șablon care nu îi ajută la formarea unui orizont cultural. Brigada își are locul ei printre diferite genuri de artă: cor, dans etc. Brigada trebuie în primul rând să continue la nivelul actual spiritul glumei, de farsă, să-l cultive în mod realist socialist, ca să ajute la creșterea și mersul înainte al societății.

ȘERBAN NEDELCU:

Brigăzile au datoria să redea realizările poporului nostru. Dar brigada nu poate să ocolească lipsurile. Depinde însă cum anume le prezintă.

Dr. CORNEL CONSTANTINESCU:

Brigada concurează cu agitația vizuală. Ea însă trebuie să facă altceva, să nu repete lucruri deja cunoscute. Este necesar ca brigada să iasă din caracterul ei contemplativ și să influențeze conștiințele în sensul de a merge înainte.

Cred că pentru ridicarea nivelului artistic al brigăzilor este necesară o mai bună calificare a creatorilor textelor de brigadă, precum și a celor care realizează spectacolul. Altfel vor privi foarte schematic. Limbajul brigăzii este mult mai mare decât de la A la Z. Toate artele se pot combina pentru asta. Brigada, după părerea mea, are un avantaj dar și un mare dezavantaj. Avantaj că lucrează cu fapte concrete, însă în același timp aceste fapte concrete te îndeamnă să le privești în mod expozitiv. În scrierea programelor să se renunțe la prologurile lungi, inutile și să se treacă direct la subiect.

ANDREI CROITORU:

Există în multe texte o scenetă bună sau un cuplet bun. Poate că ar fi mai util să se prezinte uneori numai acel fragment valoros.

Dr. CORNEL CONSTANTINESCU:

Intr-adevăr, nu este nevoie de un program întreg de brigadă pentru însămintări, de pildă. Dacă este un instructor bun, care scrie bine, să facă o singură scenetă pe care să o prezinte la sfârșitul cedinței în care se discută despre campania respectivă. Să vină cu câteva epigrame, strigături și o să fie un program folositor.

TIBERIU BĂNULESCU:

În scrierea textelor de brigadă trebuie antrenăți membrii cercurilor literare, pro-

fesorii de limba română. Ei pot să aducă o contribuție valoroasă la ridicarea nivelului artistic al textelor.

VICTOR KERNBACH:

Când brigada se ridică în intenție la generalizări, părerea noastră este că nu ajunge decât la o schemă simplistă, care nu este nici literatură dramatică, nici brigadă artistică de agitație. Tot așa, când nu se alege din contextul realității locului de muncă respectiv ceea ce este mai interesant, rămâne ceva mai uscat și mai slab decât cel mai slab jurnal vorbit. Ceea ce s-a vorbit aici este foarte important de luat în seamă la modul organizatoric, anume faptul că toată acțiunea noastră de îmbunătățire a brigăzilor artistice de agitație trebuie să pornească de la munca cu instructorii. Paralel cu aceasta, trebuie să atragem, ceea ce noi am și început să facem la casa centrală și în parte la unele case regionale ale creației populare, cât mai mulți scriitori, oameni de teatru, compozitori. Însă nu fiecare să lucreze pe feliu lui, ci eventual toți împreună, ceea ce încă nu s-a reușit decât în foarte mică măsură.

ȘERBAN NEDELCU:

Sint anumiți oameni de artă care se feresc de brigadă. Dacă am izbuti să-i convingem să contribuie la crearea unui spectacol de brigadă ar fi foarte bine. S-ar ridica în felul acesta nivelul brigăzii și totodată și prestigiul ei.

VICTOR KERNBACH:

Să creăm condițiile pentru alcătuirea unor bune spectacole de brigadă, actuale, agitative, antrenante. Insuccese-

În încheiere, ȘERBAN NEDELCU a spus printre altele: Brigăzile artistice de agitație și-au dovedit, în decursul existenței lor, utilitatea în viața satelor. Nu sint puține cazurile în care brigăzile au contribuit, prin mijloacele artistice ce le stău la dispoziție, la întărirea cooperativelor agricole de producție, la acțiunile de infrumusețare a comunelor, la dezvoltarea conștiinței socialiste a sâtenilor.

Însă, așa cum a reieșit din discuția purtată în paginile revistei noastre și de la această masă rotundă, creșterea calității a brigăzilor a rămas în urma efervescenței vieții mereu innoitoare de pe cuprinsul patriei noastre. Conținutul programelor ar trebui să aibă în centrul atenției problemele majore și să nu se mulțumească cu prezentarea plată, monotonă, neconvingătoare a unor generalități, a unor aspecte bine cunoscute, care nu spun nimic nou spectatorului. Condeiele scriitorilor pot aduce un aport prețios la alcătuirea unor texte interesante. Și revista Albina și casele de creație publică texte de brigadă. Rostul publicării lor nu trebuie înțeles însă greșit. Într-o scrisoare primită la redacție, un metodișt de la Palatul culturii din Pitești spune că „s-au editat în tiraje de masă o serie de texte model, în felul acesta temperând, mai degrabă scăzând considerabil fantezia creatoare a instructorilor”. Aceste texte nu trebuie luate ca model, ci înțelese ca un schimb de experiență menit să contribuie la îmbogățirea cunoștințelor de specialitate ale instructorilor, să stimuleze crearea pe plan local a unor texte de calitate.

Un alt aspect al muncii brigăzilor, în care se simte nevoia unui reviriment, este spectacolul propriu-zis. S-au făcut aici propuneri judicioase în legătură cu modalitățile de realizare a unui spectacol menit să satisfacă exigențele estetice ale spectatorilor.

În scopul realizării acestor deziderate impuse de viață, pentru ca brigăzile să țină pasul cu dezvoltarea luată de mișcarea artistică de amatori din țara noastră, este nevoie în primul rând de o muncă atentă, deslășurată în timp, pentru ridicarea competenței instructorilor.

Spectatorii vin cu drag la un spectacol de brigadă. Să facem tot ce ne stă în putință pentru ca aceste spectacole să nu-i dezamărească, ci să le bucure inima și să le incinte ochii.

PE PLAIURILE SEBEȘULUI

Aflat în partea de răsărit a regiunii Hunedoara, raionul Sebeș cuprinde un teritoriu cu un relief din cele mai variate. Ținutul se întinde de la culmile munților cu același nume, aflați în partea sudică, și coboară spre nord, în pante domoale, formind platouri brăzdate de cute adânci, pină în zonele cu terenuri mai joase, nu prea întinse dar destul de roditoare. Condițiile diferite de climă și de sol au avut, cum era și firesc, o însemnată înriurire asupra îndeletnicirii de bază a locuitorilor din cuprinsul raionului. În partea mai muntoasă a fost favorizată creșterea animalelor, îndeosebi oieritul cunoscut din cele mai vechi timpuri, iar mai la vale se cultivă griul, porumbul, cartoful și alte plante alături de care s-a dezvoltat pomicultura și viticultura.

Așadar nu e vorba nici de pusta bănățeană, nici de cimpia nesfârșită a Bărrăganului cu terenuri întinse ca-n palmă și unități agricole cu mii de hectare pamant mănos, în cea mai mare parte a-ntia. Nici o așezare din raionul Sebeș, fie de deal fie pe cursul unei văi, nu se poate lăuda cu așa ceva. Cu atât mai

valoroase sînt rezultatele obținute de către cooperativele agricole de producție din această parte a regiunii Hunedoara, a căror avere obștească se ridică, în anul trecut, la peste 84 milioane lei. Și dacă raionul Sebeș deține în prezent locul fruntaș pe regiune în ce privește producția agricolă realizată, aceasta se explică prin grija permanentă cu care organele de partid și de stat îndrumă zi de zi consiliile de conducere ale cooperativei agricole, prin hărnicia, priceperea și dragostea profundă a membrilor cooperatori față de avutul lor obștesc. Grăitoare în această privință sînt producțiile realizate. Dacă în 1962 producția agricolă globală a raionului era de 24 929 tone, în 1964 a ajuns la 36 899 tone. În aceeași perioadă producția de porumb a crescut de la 8 490 tone la 20 486 tone, adică de aproape două ori și jumătate. Faptele sînt cu atât mai concludente cu cît sporul de producție a fost realizat pe aceleași suprafețe, pe aceleași terenuri. Succese însemnate s-au obținut și în creșterea animalelor și a producției acestora, în extinderea plantațiilor de vii și pomi.

ANGAJAMENTUL, CUVÎNT DE ONOARE

Cîlnicul e așezat pe valea ce-i poartă numele. Aici se mai păstrează una din cele mai vechi cetăți feudale din cuprinsul raionului, iar în hotarul comunei s-au găsit urme care dovedesc existența unor așezări omenești din timpuri străvechi. Cetatea prezintă interes turistic și constituie obiect de studiu pentru mulți specialiști în materie.

De cîțiva ani încoace Cîlnicul a devenit însă punct de atracție pentru zeci de delegații cu multe sute de vizitatori din țară și chiar de peste hotare. Motivele sînt legate într-un fel anume tot de studiu, adică de experiența celor din Cîlnic în creșterea și îngrijirea animalelor. Iar dacă turiștii se întorceau acasă cu noi cunoștințe asupra trecutului istoric al așezării, apoi cursurile de specializare organizate aici cu crescătorii de animale, schimburile de experiență și discuțiile cu delegații au îmbogățit cunoștințele multor cooperatori și au avut rezultate practice ce se exprimă în mulți hectolitri de lapte peste plan.

Pe Simion Uscat îl cunosc astăzi sute de îngrijitori nu numai din raion și regiune, ci și din alte părți ale țării. Și nu numai că-l cunosc dar au și învățat de la el multe lucruri folositoare. Simion Uscat are astăzi „rivali” serioși printre foștii săi „e-levi”. O mărturisesc sincer, adăugînd că este una din cele mai mari satisfacții ale sale din ultima vreme. „Mi-ar fi părut rău dacă nu s-ar fi întimplat așa. Ar fi însemnat că n-am izbutit să-i ajut”. Răspunsul e demn de profilul omului nou, al comunistului conștient de însemnătatea răspîndirii noului în producție.

Cu patru ani în urmă, la consfătuirea pe țară a țăranilor colectivizati a luat și el cuvîntul.

În anul 1960 îngrijitorii de animale de la cooperativa agricolă Cîlnic obținuseră o producție medie de 2 900 litri pe cap de vacă furajată. Cu un an mai tîrziu, adică în anul cînd a avut loc consfătuirea, planul prevedea cîte 3 500 litri. Simion Uscat a obținut 4 200. La consfătuire a vorbit în fața asistenței simplu, curgător, despre pasiunea pentru îndeletnicirea ce și-a ales-o, despre modul cum îngrijește el animalele. A pomenit și despre vacile Stîncă și Mara, care au dat 6 000 și respectiv 5 000 litri de lapte anual, apoi și-a luat angajamentul ca în anul 1965 să obțină cîte 5 000 litri de la fiecare vacă furajată din lotul său.

Au trecut de atunci mai bine de 4 ani. Simion Uscat din Cîlnic nu și-a uitat angajamentul și l-am regăsit preocupat tocmai de respectarea cuvîntului dat. La acest vrednic îngrijitor, preocupare nu înseamnă îngrijorare, ci căutare de noi soluții care să-i asigure succesul. Stîncă mai trăiește și, în ciuda vîrstei, dă 6 800 litri de lapte. Simion Uscat e optimist. Anul trecut a obținut de la fiecare vacă furajată cîte 3 865 litri. Ortacii lui, Gheorghe Bărbuș și Vasile Ghibescu, îl urmează îndeaproape. Pentru acest an, cînd va avea loc cel de al IV-lea Congres al partidului, Simion Uscat și-a întocmit un program minuțios pe fiecare trimestru. Primul care a precedat ziua de 1 Mai l-a încheiat cu 13 000 litri. Demonstrează științific că la jumătatea anului va ajunge la 30 000 litri. Țelul final va fi atins. Nu e numai convingerea lui Simion, ci certitudinea tuturor îngrijitorilor de animale din Cîlnic, care în anul trecut au obținut de la 133 vaci o producție de 3 700 hectolitri de lapte.

Cîlnicul își păstrează faima.

În zori, la sectorul zootehnic al cooperativei agricole de producție din Cîlnic, raionul Sebeș.

TOȚI ÎMPOTRIVA RISIPEI

Tovarășul Ioan Kir, președintele cooperativei agricole din Apoldul de Sus, povestește că în toamnă, la culesul culturilor tîrziu, oamenii scoteau produsele la capul locului, lingă șosea, cu atîta grijă, încît nici un știulete de porumb, nici un cartof sau rădăcină de sfeclă nu rămînea în urma lor. „Dacă le îngăduia timpul, erau în stare să le și numere”. E un exemplu și poate nu cel mai concludent. Și președintele l-a citat, gîndindu-se la ceea ce se cheamă lupta împotriva risipei. Așa se pune problema la Apold în toate sectoarele de muncă. Suprafața arabilă a cooperativei nu atinge nici 700 hectare teren de coastă și platou. Solul e în mare parte brun, umed de

fineață și greu. Teren de luncă doar 30 de hectare. Aici fertilizarea e problema fiecăruia și se concretizează în stringerea cu grijă a gunoierului de grajd, a cenușii în toate curțile. Cooperatorii vind apoi acest prețios îngrășămint cooperativelor agricole.

În anul trecut, cooperativa agricolă a obținut de pe toată suprafața o producție medie de 5 159 kg porumb boabe (plan 2 800). Sfecla de zahăr a dat în medie 23 700 kg față de 18 000 planificat. Fără îndoială că rezultatele amintite nu se datoresc doar acestei măsuri, ci unui șir întreg de lucrări de calitate, începînd cu pregătirea solului, folosirea semințelor de soi, lucrările de întreținere a culturilor și, cum spuneam la început, o permanentă luptă împotriva oricărei tendințe de risipă. S-ar mai putea spune multe despre munca acestor harnici cooperatori. Anume că brigada condusă de Andrei Glatz a realizat 6 837 kg porumb boabe la hectar, că sînt alții care l-au depășit. S-ar mai putea spune că la sfîrșitul anului trecut s-au împărțit membrilor peste 25 vagoane de porumb, numai plată suplimentară pentru depășire de producție, că valoarea zilei-muncă a trecut de 42 de lei.

Vor fi destule cooperative agricole în alte regiuni a căror suprafață de teren e de trei și chiar de mai multe ori mai mare ca aceea din Apoldul de Sus. Dar cîte din ele au o avere obștească de 547 845 lei la sula de hectar? Și cîte au realizat în anul trecut 411 415 lei venit la aceeași sută de hectar?

Veniturile mari la unitatea de suprafață depind însă de dezvoltarea armonioasă a tuturor ramurilor și nu numai atât. E vorba de ceea ce cheltuiesti și ce scoți. „Altminteri nu se poate”, adaugă inginerul cooperativei. Anul trecut producția medie de lapte pe cap de vacă furajată a fost de 2 700 litri. Puțin a lipsit ca și în acest sector cei din Apold să ocupe locul fruntaș. E posibil că asta se va întimpla în 1965. Pînă acum au realizat un oarecare avans asupra altora. Întrecerea e grea însă, pentru că „adversarii” sînt demni de luat în seamă.

Pağină redactată de
CA MUNTEANU

În cîteva cuvinte

La Gîrbova existau în trecut 184 de slugi și 150 zilieri. Aceste date sînt destul de grăitoare pentru a nu mai insista asupra vieții din vremuri apuse. În aceeași comună intră astăzi 700 abonamente de ziare și reviste, se organizează cu regularitate o serie de manifestări cultural-educative pe probleme ce corespund preocupărilor oamenilor. Cooperativa agricolă de producție, condusă de comunistul Gheorghe Crăciun, deputat în Marea Adunare Națională, deține unul din locurile fruntașe atît în ce privește consolidarea cooperativei cît și în privința producțiilor obținute. Numai la porumb s-au strîns în anul trecut 875 tone față de 349 în 1962, iar la cartofi, în aceeași perioadă, producția a crescut de două ori și jumătate.

Gîrbova este doar un exemplu. În ținutul Sebeșului situații asemănătoare au fost în trecut în mai fiecare sat. La Daia, la Pianul de Sus și de Jos, în cele două Apolduri, la Miercurea, Petrești și în alte sate cei mulți au dus-o greu. Daia, bunăoară, e un vechi sat de iobagi. După cum arată unele descoperiri arheologice trecutului lui se pierde în timpul veacurilor pînă în

epoca stăpînirii romanilor. În Daia de astăzi există o cooperativă agricolă de producție, socotită drept cea mai mare din cuprinsul raionului, cu un fond de bază de peste șapte milioane lei. Localitatea a fost electricificată în întregime doar de cîțiva ani și tot în această perioadă 530 de locuitori și-au

ridicat case noi. Activitatea culturală din Daia poate servi drept exemplu multor comune care pînă nu demult dețineau locuri fruntașe în privința manifestărilor cultural-artistice.

De altfel, eficiența activității pe frontul cultural-educativ din cuprinsul raionului Sebeș a fost remarcată în numeroase rînduri. Și dacă în urmă cu numai cîțiva ani predominau manifestările artistice, în ultima vreme, potrivit cerințelor impuse de realitate, s-au organizat manifestări deosebit de atractive care răspund în mare parte preocupărilor actuale. Numai în cursul anului trecut au fost ținute 4 800 conferințe la care au asistat peste 360 000 auditori. Bibliotecile au organizat la rîndul lor 1 488 acțiuni de masă: recenzii, simpozioane, consfătuiri, seri literare etc. În același timp în satele raionului au fost citite 305 374 cărți împrumutate de la biblioteci.

Sînt doar cîteva date care ilustrează pe de o parte grija pentru satisfacerea nevoilor culturale ale sătenilor de pe aceste meleaguri, iar pe de altă parte setea lor de cultură, dorința de a învăța mereu, de a reface terenul pierdut în anii cînd cultura era un bun numai pentru cei avuți.

● Veniturile cooperativei agricole din cuprinsul raionului au crescut în 1964 la 39 195 000 față de 31 667 000 în 1962.

● În ultimii trei ani unitățile agricole socialiste au plantat 353 hectare cu viță de vie și 469 ha cu pomi fructiferi.

● Producția de cartofi a cooperativei agricole din Apoldul de Sus, Gîrbova și Cîlnic a fost de aproape 182 vagoane față de 69 vagoane în 1962, iar cea de porumb a crescut de aproape trei ori.

● Producția de lapte de vacă a crescut în ultimii trei ani cu 1 266 hectolitri iar numărul animalelor (bovine, ovine și porcine) a sporit cu 11 300 capete.

ÎNFLOREȘTE ȚARA MEA

Semnificația succesului

Gospodăria de stat din Giarmata deține „Steagul roșu” și Diploma de întreprindere fruntașă pe țară în ramura gospodăriilor de stat cu pondere cerealiară. Cum am cucerit această faimă, cum am transformat gospodăria într-o fabrică de piine, voi încerca să povestesc în rândurile de față. Am avut la început un pământ sărac în resurse care nu promitea prea mult. El constituia însă principalul nostru mijloc de producție și trebuia silit să-și sporească rodnicia. Am realizat acest lucru cu prețul unui efort de 10 ani timp în care au acționat pe de-o parte înzestrarea tehnică, din an în an mai modernă, pe de altă parte rezervele morale ale colectivului. Gospodăria este azi mare producătoare de cereale răspunzând astfel misiunii care ne-a fost încredințată de a livra cât mai multe cereale pentru fondul central al statului. De pe aceeași suprafață de pământ producția-marfă de cereale a crescut față de 1951 cu 225 de vagoane. A tras mult în balanță munca inginerilor și lucrătorilor, oameni cu practică îndelungată în gospodărie, care și-au însușit tehnica nouă făcând lucrări la un înalt nivel calitativ.

Dacă ar fi să definesc secretul producțiilor mari primul cuvânt pe care l-aș rosti ar fi: omul. Tehnicienii ca și lucrătorii cunosc pământul gospodăriei cum își cunosc palma. Fiecare tarla are cerințe aparte. Avem un mozaic de soluri care cere un mozaic de tratamente. Ici variază arătura, colo cantitatea și natura îngrășămintelor. Întreaga suprafață a devenit un vast laborator și ca în orice laborator, de experiențele ce se fac se leagă și trudă și speranță și aceeași încordare a așteptării, eșalonate însă pe luni de zile.

În astfel de condiții s-a desfășurat la noi lupta pentru aclimatizarea noilor soiuri de grâu. În 1959 am realizat cea mai mare producție de grâu din regiunea Banat. A fost anul nostru de cotitură în care am început să ne cunoaștem măsura posibilităților. Și culmea, că tot atunci apăruse Zavrus-ul cu care s-a războit însă și pe care l-a învins aviația utilitară. G.A.S. Giarmata a produs în acel an cu o tonă grâu mai mult la fiecare hectar decât gospodăriile agricole de stat cu cernoziomuri fertile din regiune.

Ducem cu pământul și clima o veșnică luptă de hărțuială. Ele influențează cel mai mult asupra evoluției soiurilor. Soiul Etoile de Choisy (Steaua din Choisy) a dat în fiecare an producții mari. Dar pină

la urmă am înțeles că e o performanță mai mult spectaculoasă și nu una de esență. Bezostaița a fost soiul cel mai redutabil, cu cea mai mare consistență a bobului și cea mai mare greutate hectolitră. El a știut să ia din pământ tot ce i-a putut acesta da, a putut rezista climatului nostru mediteranean capricios ca și viscolelor care ne vin din centrul de acțiune siberian. Frontul nostru de luptă e liniștit și așa zice pitoresc. Dar câte nopți nedormite cu gândul la firicelele acelea verzi și plâpânde acoperite de geruri, cite sondaje sub zăpadă nu s-au făcut, cite evaluări și pronosticuri. De 10 ani natura nu ne mai poate lua prin surprindere. De 10 ani siguranța științifică a devenit o constantă a noastră. De tot atîta timp belșugul de boabe este și el constant.

Repet, aceasta e o realizare de prestigiu a întregului nostru colectiv de muncă. Există în gospodărie o coeziune sufletească și un entuziasm în muncă de la ultimul lucrător pînă la director. Este opera muncii de educație dusă de organizația de partid și efectul bunului exemplu al comuniștilor în muncă și în viața de toate zilele.

În clipa aceasta tot ce înseamnă braț de muncă la G.A.S. Giarmata e prins în întrecerea socialistă în cinstea zilei de 1 Mai și a celui de al IV-lea Congres al partidului nostru.

Colectivul de muncă al G.A.S. Giarmata s-a angajat, ca în condiții normale, să depășească producția la toate culturile. Avem motive să spunem că ele se vor realiza întocmai. O garanție este faptul că pe data de 20 aprilie, G.A.S. Giarmata și-a depășit angajamentele cu care și-a propus să întîmpine ziua de 1 Mai o primă etapă a întrecerii socialiste.

Avîntul în muncă al colectivului gospodăriei este strîns legat de numele comuniștilor care dau întotdeauna cele mai bune pilde. Mecanizatorii comuniști Vasile Lai și Mihai Bejan, suflul brigăzii a III-a, sînt nelipsiți ziua și noaptea (la nevoie) în fiecare campanie, comunistul Vasile Popa și cei fără de partid ca mulgătorul Dumitru Coșovan care și-au însușit un fel nou de a gândi și munci la nivelul progresului gospodăriei. Ei toți au realizat acea constantă a belșugului de produse care ne ajută să dăm anual multe milioane de lei peste beneficiul prevăzut.

NICOLAE DOGARU
Erou al Muncii Socialiste,
director al G.A.S. Giarmata,
regiunea Banat

Izvorul nesecat

Am refăcut, ajutat de caietul în care-mi însemn unele impresii, date sau nume de oameni, un itinerar mai vechi. Cutreierasem atunci Oltenia, de-a lungul Dunării, urcînd spre Gorj. Ne bucuram de o primăvară pe deplin stăpîină și darnică în frumusețe și prospețime. Se semănase porumbul, grîul îmblănea verde pe întinderi vaste. La un astfel de popas, în Poiana Mare, mi-a dat în gînd să reiau convorbirile mele cu badea Vasile, om umblat cîndva prin țară, de-acum cărunț la tîmple, dar veșnic arzînd de curiozitate ca un om tînăr.

Badea Vasile mi-a cerut cu insistențe și repetiri relatarea cît mai amănunțită a tot ce am întîmpinat, cunoscut, văzut și notat. Desigur, m-am supus cu plăcere, învoindu-mă să-i înșir și despre alte meleaguri ale patriei noastre. Așa s-a născut ideea de a-i povesti despre oameni, obiceiuri, despre noile peisaje întîlnite. Și mai ales modificările survenite. În fond, badea Vasile, fără să mi-o spună pe față, îmi cerea, să zicem, metoda de documentare.

La întrebarea lui, legată de simburile fiecărei povestiri scrise, i-am răspuns că izvorul, necesat și generos, al tuturor celor care scriu este viața de fiecare zi a omului. Viața satului românesc se modifică, oferînd nesfîrșite prilejuri de inspirație și entuziasm.

Iată, i-am spus, lucrările de mari proporții din sudul Olteniei, pentru readucerea în circuitul agricol a mii de hectare. Iată dealurile sterpe ale Argeșului înflorite în această primăvară, pîrînd toamna rodul a noi plantații de vie și pomi. Dar farmecul unei înserări la marginea noilor porumbiști din lunca Dunării. Ele pot fi cuprinse și-n cifre. Cum s-a mai spus, au și cifrele poeziei lor.

Sursa principală e însă omul, eroul povestirii în germene, omul întîlnit, cunoscut din viața nemijlocită a satului, modificările din concepțiile lui, sentimentele, năzuințele lui.

Un bărbat, țărăn de-acum trecut, rămas văduv încearcă să se recăsătorească. Aude că în satul vecin femeia pe care el o înșelase crunt nu s-a măritat niciodată, că și-a crescut copiii cum a putut. Mai demult, dragostea lor se împiedicase fatal în socoteli cu zestre, de pămînt. Feciorul se încapătînase doi ani și rezistase, urmînd calea inimii. Pe urmă cedase, ademenit de-o încuscrire pusă la cale de părinți. Anii au trecut. Copiii s-au făcut mari. Femeia, în alte împrejurări, ar fi fost strivită de viață. Dar ea și-a crescut copiii în anii noștri. E membră a cooperativei agricole de producție. Și-a clădit o casă încapătoare, luminoasă, trăiesc bine. Auzînd acestea omul nostru se decide să reinnoade firele rupte de el. Sînt copiii lui, de fapt. Merge, rămîne în drum dar nu mai are curajul să intre. El, de fapt, și nu femeia e un înfrînt, iar lumea de ieri a satului n-o mai poți rein-torace.

Dar eu am văzut mult mai multe lucruri în acel sat bihorean decît cele expuse în paginile unei povestiri. Exact. Am întîlnit acolo, între altele, cîteva zeci de profesioni noi, proprii satului contemporan, am văzut sere, turnuri de apă, linii decovil și liste cu producție de lapte și furajare. Am întîlnit în acest sat bihorean și acel original muzeu sătesc, găzduit de ultima casă de lut acoperit cu stof. Toate acestea, prin fire nevăzute, au transmis modificări în viața fiecărei familii. Copiii Esterei se vor căsători fără să le pese că altădată li s-or fi spus că-s „din flori”. Iar Toader va rămîne în drum înțelegîndu-se că, de fapt, nu e singurul vinovat. Lumea de-atunci, cu prejudecățile ei l-a învins. N-a fost indeajuns de tare. Asta, da, este o vină.

Da, bade Vasile, marile transformări în om s-au petrecut, el este sursa primordială. Într-un rînd și l-am descris pe un președinte de cooperativă agricolă. M-ai tot întrebat: se descurcă greu sau s-a învățat? Am răspuns: s-a descurcat greu dar s-a învățat și toate merg strună. Venitul lor anual e în jur de 15 milioane lei! Averele lor obștească e și mai mare. Cu alte cuvinte, ai observat, mare răspundere. Desigur, cum nu se poate mai mare, căci lui i-au dat cooperatorii în seamă una din cele mai grele sarcini. Acest președinte pe care și l-am descris nu e singur. Sînt alături de el consiliul de conducere, inginerii, tehnicienii, brigadierii, au brigăzi de tractoare și utilaje, și-au construit ateliere, grajduri — un adevărat complex zootehnic — au învățat și acesta e lucrul cel mai de preț! Partidul i-a învățat să se conducă, stăpînînd tainele agrotehnicii, să nu se mulțumească niciodată cu jumătăți de măsură.

ȘTEFAN LUCA

Accesul la cultură

Nu aș putea spune că am prea multă experiență în munca de director al căminului cultural. Este primul an în care îndeplinesc această funcție, alături de preocupările mele de cadru didactic. În comuna noastră — pe lîngă marile schimbări petrecute în anii regimului nostru în ceea ce privește creșterea nivelului de trai al sătenilor, sau mai bine zis ca o parte integrantă al acestuia — accesul la cultură al sătenilor capătă forme tot mai felurite. Într-o comună în care în trecut erau zeci și zeci de analfabeți, există astăzi o școală utilată modern, în care 19 cadre didactice împărtășesc celor mai tineri locuitori din Colceag lumina învățaturii.

Cui i-ai fi spus cu ani în urmă că va veni o vreme cînd vom avea un cinematograful sătesc și posibilitatea să vizionăm săptămînal mai multe filme, i s-ar fi părut un lucru de necrezut.

Alte căi de acces ale culturii în comuna noastră

Recoltarea castraveților la complexul de sere din Arad.

Oglinda belșugului

De cîte ori am prilejul să vorbesc despre viața noastră de azi, despre realizările din cooperativă agricolă, mă duc gîndul înapoi la primul an al muncii laolaltă și de fiecare dată sînt tot mai mîndru de tot ce am realizat pînă în prezent.

Cînd spun început îmi vin în minte cîteva cifre: 35 familii, o brigadă de cîmp. Am scos atunci la hectar 1 300 kg porumb boabe. Așa era acum 15 ani. Munca organizată însă, creșterea producției în fiecare an prin respectarea indicațiilor științifice au modificat aceste cifre și au adăugat multe altele. Avem acum un sector zootehnic puternic care numără 3574 capete bovine, porcine și ovine, precum și 3658 păsări malcă. Sectorul legumicol se întinde și el pe o suprafață de șaptezeci și opt hectare. Pe ogoarele cooperativei noastre lucrează 20 tractoare. De pe cele aproape 3000 de hectare ocupate cu agricultura s-au obținut anul trecut rezultate care ne bucură pe toți. Aș vrea să amintesc ceva și despre brigada a 5-a de cîmp, pe care o conduc eu.

În 1964, recolta la porumb în medie a fost de 2450 kg boabe la hectar. Brigada a 5-a a realizat însă cu 665 kg mai mult la hectar. Acum, în campania de primăvară au depus toate eforturile pentru terminarea la timp a însămînțărilor din urgența a doua. Cred că și lor se datorește faptul că ziua de 1 Mai ne găsește cu porumbul semănat pe toată suprafața de 905 hectare. De altfel în întîmpinarea acestei minunate sărbători membrii cooperativei noastre au muncit în chip deosebit. Nu peste multă vreme va avea loc Congresul partidului. În cinstea acestui mare eveniment toți cooperatorii noștri vor munci cu entuziasm pentru depășirea angajamentelor luate.

Oamenii știu pentru ce muncesc. Anul trecut cooperativa noastră agricolă a repartizat membrilor săi numai bani peste 4 milioane lei, la care se mai adaugă 200 000 lei, retribuție suplimentară.

De fapt, adevărata oglindă a belșugului din cooperativă agricolă „Dezrobirea” este întreaga înfățișare a comunei Vitănești. Casele noi care se în lanț de-a lungul șoselei, peluzele cu flori și iarba, toate acestea luminate seara de becurile electrice dau o înfățișare deosebită comunei noastre.

BADEA RĂDULESCU
brigadier,
C.A.P. Vitănești-Alexandria

Noua clădire a Universității din Timișoara.

prin sutele de aparate de radio și abonamentele le mai felurite publicații. Setea de cultură a sărător se poate remarca urmărind fișele de cititori șezătorile literare organizate de biblioteci. Conținutul a fost una din ultimele manifestări intitulate **„ce care mi-a plăcut mai mult**, în care cei mai cititori ai bibliotecii au vorbit în fața sătenilor e cărțile lor preferate.

Principalul for de cultură rămâne căminul cultural. De aceea, responsabilitatea pe care o am mă să fiu permanent în pas cu viața, cu cerințele rale ale cooperativelor noastre. Pentru o mai bună oglindire a problemelor respective, de curând a reorganizat colectivul de conferențieri, unul din mai active colective ale căminului cultural. În ultimele conferințe prezentate de tovarășii Marin P. n, președintele C.A.P., Cornelia Budileanu, Nicolae Matei, am căutat să prezentăm cele noi realizări ale regimului nostru pe plan republican și local. Despre cele mai noi — magan-universal și electrificarea satului — vorbește și ul program de brigadă. Colectivul de conferențieri continuă să prezinte în fața sătenilor realizările re oamenii muncii din comuna noastră întâmpinând Intii de Mai. Pentru sărbătorirea zilei muncii pregătit și un program special intitulat **Cu fața primăvară**.

Principalul obiectiv pe care și l-a propus căminul cultural în cinstea celui de-al IV-lea Congres al partidului este popularizarea, prin cele mai felurite manifestări, a realizărilor obținute de sătenii comunei. În acest sens ne-am propus să organizăm pe o **Tribună a cooperativelor fruntași**, **Jurnale** despre **Înflorirea comunei noastre** etc.

MARIA BADEA

director al căminului cultural
din comuna Colceag, regiunea Ploiești

Marca fabricii

Bune, mai bune, și mai bune.“
Cuvintele de mai sus au fost rostite într-o consfătuire de producție pe uzină. Sînt de atunci cîteva luni, așa că nu mai rețin exact autorului lor. Ce mi-a atras însă atenția a fost al spuselor sale. Sau, dacă vreți, redarea în chipul

cel mai simplu a frămîntării colective ce există la noi pentru calitate. Stai de vorbă cu oricare strungar, lăcătuș, matrișer sau turnător. În nouă din zece cazuri, obiectul discuției va fi același: **calitatea superioară**. Și e normal să fie așa. Marca U.M.A.S. (Uzinele de mașini agricole „Semănătoarea”) are de acum un prestigiu cîștigat cu multă trudă. Și prestigiul obligă.

Anul acesta, uzina noastră va livra agriculturii un agregat nou și anume: combina C.T. II R. de recoltat porumb. Procesul de fabricație pentru o asemenea mașină, cu indici de un înalt nivel tehnic, cuprinde mii și mii de operații.

Noi, cei din turnătorie de fontă maleabilă, executăm diverse piese sau, dacă vreți, în termeni uzinali, reperi. De pildă, carcase, capace, roți dințate, lagăre, piulițe crenelate etc. Cei care nu cunosc ce înseamnă turnatul pieselor, pot crede că-i ceva simplu. Topești fonta, o torni în tipare, o lași să se răcească, o scoți din tipare și gata. Lucrurile însă stau cu totul și cu totul altfel. Să dau un exemplu. Este destul să scoți din vedere un simplu amănunt al compoziției chimice la amestecul fontei în cuptor, sau la amestecul pămîntului din care se fac miezurile pentru forme și poți considera totul irosit în zadar. Cu alte cuvinte, rebut.

Ce aș vrea să subliniez. Încadrîndu-se în angajamentul luat de uzină în cinstea Congresului partidului, de a realiza numai combine de calitate superioară, colectivul secției noastre, în frunte cu comuniștii, acordă o mare atenție întrecerii socialiste. Obiectivele întrecerii sînt clare: **calitate, o productivitate maximă și un preț de cost cît mai scăzut**. Acum, cu ocazia zilei de 1 Mai, considerată de noi ca o etapă principală în desfășurarea întrecerii, sînt deja profilate o serie de rezultate bune. Și cum rezultatele nu pot fi desprinse de oameni, trebuie să-i numesc în primul rînd pe cei mai buni dintre cei mai buni și anume: pe comuniștii Păun Pirlog, Ion Dumitru, Stan Mircea, Tudor Ivănescu și Marin Manea. Din rîndul acestor oameni, turnători vrednici, au venit numeroase și mai ales prețioase propuneri de inovații care, o dată puse în aplicare, au adus secției multe, multe economii. Considerăm aceste realizări ca o manifestare directă a respectului pe care colectivul uzinei noastre îl are față de beneficiari, față de cei care muncesc pe întinsul ogoarelor.

SERGIU OPRESCU
maistru turnător,
Turnătorie de fontă maleabilă

La stat pe pajște.

GENERAȚIA PRIMĂVERII

De cîteva ani, la sărbătorile noastre, minunatele sărbători ale primăverii socialiste, s-a mai adăugat una: o zi din cel mai tînar anotimp a fost închinată, în patria noastră, tineretului. A doua zi după ce, cu entuziasmul specific vîrstei, vor fi demonstrat în coloana impresionantă a oamenilor muncii, tinerii vor sărbători Ziua Tineretului din Republica Populară Romînă.

Ziua de 2 mai a devenit o sărbătoare iubită poporului nostru, un prilej de a saluta victoriile obținute în muncă și învățatură de tînăra generație. E totodată o nouă dovadă a prețurii de care se bucură tineretul, aliniat în marele front al oamenilor muncii ce luptă pentru înfăptuirea politicii partidului.

Nicînd ca astăzi, în anii desăvîșirii construcției socialiste, tînăra generație nu a avut de atins țeluri atît de grandioase, însuflețitoare.

„...Un cîmp vast de activitate creatoare — a arătat tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej în cuvîntarea rostită cu ocazia sărbătoririi celei de a 40-a aniversări a U.T.C. și a primei Zile a tineretului din R.P.R. — se deschide tineretului nostru de la sate... Tinerii au datoriat să-și ridice necontenit nivelul cunoștințelor agrotehnice, să aplice în producție cele mai noi cuceriri ale științei, să muncească într-un mod nou, corespunzător cerințelor marii agriculturi socialiste“.

La sărbătorile acestui început de mai tinerii țărani cooperatori se regăsesc alături de tinerii muncitori, venind direct de pe ogoare, unde au încredințat pămîntului fecundul germen al recoltei viitoare. Iarna s-a îndurat cu greu să plece, dar tineretul sătesc a știut să folosească cu spor și acest anotimp al amorțirii, ținînd cu regularitate aprinse pînă în ceas de noapte luminile școlilor și ale căminelor culturale. Flăcării ce participă astăzi la sărbătorirea tineretului sînt absolvenți ai cursurilor agrozotehnice de trei ani. Ei — pe care trecutul i-ar fi condamnat poate la analfabetism — contribuie cu mijloace științifice la obținerea unor holde mai dense, cu spicul greu, la creșterea unor cirezi mereu mai mari.

Este modul în care răspund — alături de tinerii fabricilor și uzinelor, ai claselor și amfiteatrelor — tinerii ogoarelor înfrățite la drepturile, condițiile optime, posibilitățile de dezvoltare ale generației actuale, pe care nici o altă generație din istoria țării nu le-a avut.

Steagurile roșii care împodobesc azi sărbătorește imensul șantier al patriei socialiste sînt gata să fluture lingă pletele fetelor, purtate de mîini tinere și viguroase, în coloana sărbătorească; grădinile încercate cu flori, cîmpiile cu iarba înrouată sînt gata să primească voioșia juvenilă, rîsul, dansul și cîntecul tineretului cutezător, căreia toate orizonturile îi sînt deschise.

VLADIMIR PANĂ

Răspuns la întrebările cititorilor

ACȚIUNEA TEMPERATURII ASUPRA PLANTELOR

Temperatura influențează asupra fenomenelor vitale ale plantelor, asigurând creșterea și fructificarea. Asupra plantelor prezintă influență atât temperatura solului, cât și cea a aerului. Temperatura solului, de pildă, acționează puternic asupra creșterii rădăcinilor iar temperatura aerului și variațiile ei influențează intensitatea transpirației, a respirației, asimilația clorofiliană etc.

La orice plantă ne-am referi, fie ea cu organizație inferioară (bacteriile, ciupercile), fie cu organizație superioară (plantele cu flori), se constată că viața acestora se desfășoară între două limite extreme de temperatură: una maximă și una minimă.

În climatul temperat, căruia aparține și țara noastră, temperatura maximă pentru majoritatea plantelor este cuprinsă între 40° și 46,5° C, iar cea minimă este în genere scotită 0° C după natura plantei. Temperaturile maxime și minime suportate de o plantă reprezintă punctele ei critice pragurile biologice.

Între temperaturile critice (minime și maxime) există o temperatură optimă, caracteristică pentru fiecare proces din viața plantelor. De exemplu, asimilația clorofiliană crește numai până la o anumită temperatură, care poate fi de cel mult 39° C; respirația crește până la temperatura maximă de 40° C—46,2° C, iar temperatura optimă care influențează secreția nectarului este de circa 25° C etc.

Numeroasele observații arată că dacă se depășește temperatura maximă sau minimă, viața plantelor încetează. Aceasta este adevărat, însă nu pentru toate plantele. În natură există plante și organe de plante care rezistă la temperaturi supramaxime sau la temperaturi subminime. În aceste condiții, viața se desfășoară cu o încetineală extremă.

Astfel, este cunoscută, de exemplu, rezistența sporilor de bacterii (sporii sint organe de rezistență) la temperatura de 100° C (temperatura de fierbere a apei) timp de o jumătate până la o oră, sau chiar mai mult, fără ca să fie omorâți. Sporii de bacterii finului (*Bacillus subtilis*) pot rezista timp de o oră, fără să fie omorâți, la temperatura de 130° C. Sporii ciupercilor, care sint organe de înmulțire, rezistă câteva ore la temperaturi apropiate de 100° C. O rezistență mare la temperaturile supra-maxime prezintă și semințele plantelor. Ele pot rezista câteva ore la temperaturi de peste 100° C fără să fie vătămate. Unele experiențe făcute cu semințe de floarea-soarelui arată că acestea, prin încălzire, timp de o oră, la temperatura cuprinsă între 130—150° C, sint vătămate numai în proporție de 25 la sută, restul semințelor puse în condiții de germinare (căldură, aerisire și umiditate) germinează 100 la sută, dând plante sănătoase.

Ținem să subliniem că organele de plante menționate (sporii, semințele) rezistă cu succes, un oarecare timp, la temperaturile supramaxime, numai

dacă ele se găsesc în stare uscată, adică dacă ele conțin foarte puțină apă, în caz contrar, la temperaturile supramaxime sint distruse imediat.

Cunoașterea influenței temperaturilor supramaxime asupra plantelor prezintă interes practic deosebit. Pe baza cunoașterii acțiunii lor, se face sterilizarea conservelor alimentare, operație prin care se distruge microbii (bacteriile și ciupercile și sporii lor), prepararea serurilor etc.

Influența temperaturilor subminime, spre deosebire de a celor supra-maxime, este mai puțin vătămătoare. În timpul iernii, arborii și arbuștii rezistă, bunăoară, la geruri foarte puternice, fără să fie vătămați. Temperaturile subminime de -25° C sint suportate de majoritatea plantelor lemnoase, cu succes, fără să le aducă vătămări.

Temperaturile subminime nu omoară plantele, dacă ele sint pregătite pentru a le suporta. Această pregătire, cunoscută sub numele de călire plantelor, constă din acumularea de rezerve nutritive în țesuturile lor și reducerea la maximum a cantității de apă. Dacă n-au acumulate rezerve, plantele conțin multă apă, nu rezistă la astfel de temperaturi și pier repede.

În privința acțiunii temperaturilor subminime trebuie să facem distincție între înghețare și degerare. Plantele călite, adică pregătite pentru iernare, în timpul iernii îngheață. În stare înghețată, activitatea lor vitală poate fi extrem de slabă fără însă să fie vătămate sau omorite. Degerarea distruge viața. Toți nu trebuie să pierdem din vedere un lucru: că la multe plante, ca dovleacul, cartoful etc., înghețarea este identică cu degerarea, deci cu moartea.

Printre plantele cu organizație inferioară sint numeroase specii care rezistă la temperaturi subminime și mai scăzute decit cele arătate. Unele experiențe făcute cu bacterii tinute timp de 7—8 ani la o temperatură cuprinsă între -74° și -196° C, (în stare de congelare) arată că acestea, puse în condiții normale, și-au reluat viața activă ca și cum nu s-ar fi întâmplat nimic. Temperaturile de -196° C sint suportate bine și de sporii ferigelor și ai mușchilor, precum și de semințele uscate ale unor plante cu flori cum ar fi ghinda de stejar, semințele de pin, brad, molid etc.

Un rol important îl are temperatura în înflorirea, formarea fructelor, a semințelor și coacerea lor. Temperatura minimă de înflorire este pentru unele plante destul de ridicată: 16,3° C pentru griu și ovăz, 18,4° C pentru vița de vie, iar pentru altele ca porumbul, bumbacul 20° C. În ce privește temperaturile maxime de înflorire și ele variază, fiind cuprinse între 20° și 35° C.

Dacă, în fazele timpurii, temperatura aerului este mai ridicată decit cea scotită maximă și de durată, ea duce la pierrea rudimentelor florale și la sterilitatea lor. În cazul cind temperatura ridicată acționează simultan cu seceta, la cereale, rudi-

mentele florale din spic sint nimicite, iar cind spicul iese din teacă, se usucă repede și se albește. Într-o fază mai târzie, temperatura prea ridicată duce, de exemplu la griu, la boabe mici și zbircite, la așa-numita „pălire”. Boabele „pălite” acumulează puține substanțe nutritive și unele de calitate inferioară. Se acumulează, îndeosebi, dextrine, în loc de amidon. Dextrinele sint produși inferiori amidonului și acumularea lor nu permite folosirea boabelor pentru panificație.

Și la alte plante temperaturile prea ridicate, în timpul înfloritului, provoacă sterilitatea și căderea fructelor abia formate. Pentru unele plante, de exemplu cartoful, este periculoasă și temperatura ridicată a solului (peste 26° C). Ea împiedică formarea și creșterea tubercuilor.

Cele arătate mai sus, cu privire la acțiunea temperaturilor supramaxime și subminime asupra plantelor ne duc și la presupunerea că viața poate fi posibilă pe unele planete, unde condițiile de temperatură sint mai ridicate sau mai scăzute.

Prof. dr. H. CHIRILEI

Inginerul agronom Teodor Arsenescu și brigadierul Ion Dobre de la cooperativa agricolă din comuna Ion Roată raionul Urziceni, cercetează temperatura solului.

Asaltul deșerturilor

Din totalul de 148 268 000 km. p. cv este suprafața uscatului de pe planeta noastră, circa 20 de milioane de km. p. sint deșerturi. Dacă aceste imense suprafețe de terenuri ar fi redade agriculturii, omenirea ar dispune de cantități de produse agricole mult mai mari decit cele pe care le are în prezent. În același timp ar crește considerabil și resursele de materii prime.

Cum au apărut deșerturile? Care sint cele mai mari deșerturi din lume? Este oare în stare omul timpurilor noastre să fertilizeze pustiurile secătuite de arșița nemiloasă a soarelui și de furia nestăvilită a vinturilor? Răspunsurile la aceste întrebări le dă broșur „Asaltul deșerturilor”, apărută în Editura științifică, care, scrisă pe înțelesul maselor largi de cititori, oferă o lectură pasionantă și instructivă.

Asaltul deșerturilor

Răspunsurile la aceste întrebări le dă broșur „Asaltul deșerturilor”, apărută în Editura științifică, care, scrisă pe înțelesul maselor largi de cititori, oferă o lectură pasionantă și instructivă.

Folosirea ureei în hrana animalelor

Lucrarea cuprinde câteva aspecte principale privind folosirea ureei în hrana animalelor, cum sint: importanța și rolul substanțelor proteice în creșterea animalelor, necesarul de proteine la diferite specii și categorii de animale, posibilități de asigurare a animalelor cu proteine, particularitățile anatomo-fiziologice ale rumegătoarelor care fac posibilă folosirea ureei în hrana lor. În lucrare sint tratate, de asemenea, modul de administrare a ureei sintetice, intoxicațiile ce se pot produce la animale datorită administrării necorespunzătoare a acestui produs, precum și măsurile ce trebuie luate pentru a se evita sau combate astfel de intoxicații.

În lucrare se arată pe larg influența ureei sintetice și a altor produse cu azot utilizate în același scop, asupra calității produselor animale.

C
E
S
Ă
C
I
T
I
M

Asaltul deșerturilor

Răspunsurile la aceste întrebări le dă broșur „Asaltul deșerturilor”, apărută în Editura științifică, care, scrisă pe înțelesul maselor largi de cititori, oferă o lectură pasionantă și instructivă.

Folosirea ureei în hrana animalelor

Lucrarea cuprinde câteva aspecte principale privind folosirea ureei în hrana animalelor, cum sint: importanța și rolul substanțelor proteice în creșterea animalelor, necesarul de proteine la diferite specii și categorii de animale, posibilități de asigurare a animalelor cu proteine, particularitățile anatomo-fiziologice ale rumegătoarelor care fac posibilă folosirea ureei în hrana lor. În lucrare sint tratate, de asemenea, modul de administrare a ureei sintetice, intoxicațiile ce se pot produce la animale datorită administrării necorespunzătoare a acestui produs, precum și măsurile ce trebuie luate pentru a se evita sau combate astfel de intoxicații.

În lucrare se arată pe larg influența ureei sintetice și a altor produse cu azot utilizate în același scop, asupra calității produselor animale.

Magazin științific

Strămoșul porumbului

Cercetările arheologice întreprinse în valea fluviului Tehuacan, la două sute de kilometri de capitala Mexicului, au prilejuit oamenilor de știință descoperirea rămășițelor unei graminee străvechi. Se presupune că e vorba de strămoșul porumbului, care, după

cum se știe, ne-a fost adus, nouă, europenilor, din America Centrală, acum câteva veacuri.

Dat fiind că porumbul, așa cum îl cunoaștem astăzi, nu se poate reproduce fără intervenția omului (boabele sale sint bine înfipte în știulete, iar acesta este strins învelit cu frunze), specialiștii în istoria agriculturii s-au întrebat, adesea, ce anume permitea plantei, din care s-a născut porumbul, să se reproducă de la sine? Tezaurul vegetal găsit în valea Tehuacanului dă răspuns la această întrebare.

Strămoșul porumbului avea știuletele mai puțin tare, iar

boabele, mai puțin adânc înfipte se dezvoltau la subsuoră bracteele*). Metoda de da-

tare cu ajutorul elementului carbon 14 a arătat că planta cu pricina trăia și se dezvolt-

*) bractee — organ membranos de forma unei frunzișoare, care se află la baza pedunculului (spicului) floral.

ta pe pământul Mexicului cu șapte sau opt mii de ani în urmă. Era un „porumb” mic, cu inflorescență unică, bărbătească și femeiască totodată. Știuletele copt măsoară abia trei centimetri, avea un ax firav, iar frunzele, nefiind strinse în jurul lui, ci moi și depărtate, lăsaus grăunțele să se împrăștie ușor.

Se presupune că, atunci cind oamenii au început să aleagă cei mai frumoși știuleți, pentru a-i semăna grăunțele, în alcătuirea plantei s-au petrecut schimbări care, cu timpul, au dat porumbul așa cum îl știm și noi astăzi.

G. D.

Agregat de plivit

Plivitul este o operație anevoioasă care făcută cu mina necesită destul timp. De aceea strădania oamenilor de știință și a practicienilor a fost și este canalizată și în direcția găsirii unor posibilități de mecanizare a acestei însemnate lucrări. Un prim succes a fost obținut în această direcție de către o fabrică de masă plastică din R. P. Chineză care a confecționat un agregat de dimensiuni mici pentru nimicirea buruienilor din plantațiile de orez.

Mașina este de o construcție simplă. Ea poate fi minuită cu multă ușurință.

TEHNICA NOUĂ LA TÎRGUL DIN LEIPZIG

Tîrgul Internațional de la Leipzig, desfășurat anul acesta sub semnul jubiliar al celor 800 de ani de existență, este unul din evenimentele comerciale ale primăverii. Ca și în alți ani, participarea țării noastre a fost însemnată. La acest „randevu” al tehnicii mondiale, exponatele românești au concurat cu cele din 75 de țări. Despre succesele tehnicii noastre la Leipzig ediția 1965 ne relatează tov. Ion Tonceanu, directorul expoziției R. P. Române la acest tîrg, în răspunsurile la întrebările redacției noastre.

ÎNTREBARE: Ce a însemnat noul an pentru prestigiul internațional al industriei românești?

RĂSPUNS: Dacă anul trecut vedeta expoziției noastre a fost instalația de foraj 3-D. H., anul acesta tractorul U-650 s-a impus cu seamă. La concursul organizat de Direcția tîrgului, acest tractor a obținut medalia de aur și diploma de onoare pentru înaltul său nivel tehnic și modul de prezentare. Performanțele sale tehnice, forța de tracțiune remarcabilă, aderență mare la sol, consum redus de combustibil, rezultatele excelente pe care le-a dat atît în lucrările agricole cit și în transporturi, în economia forestieră etc., au constituit pentru tractorul nostru o bună scrisoare de recomandare încît s-a încheiat un contract cu R.D.G. privind livrarea a 2.000 de tractoare U-650.

Semnificativ pentru prestigiul, mereu în creștere, al tehnicii românești, a fost afluența de vizitatori, dintre care foarte mulți au fost oameni de specialitate, ingineri și tehnicieni. Ei au solicitat prospecte, s-au interesat indeaproape, mai ales de mașinile-unelte. Multe din exponatele noastre s-au vîndut în cadrul tîrgului.

ÎNTREBARE: Celelalte produse românești au fost și ele apreciate de vizitatori?

RĂSPUNS: Aș numi în special strungul Carusel din R. D. G. și R.F.G. Drept e că în privește caracteristicile tehnice ale Caruselului ele au fost la nivelul celor mai bune mașini-unelte prezentate la actuala ediție a Tîrgului de la Leipzig. În unelele vreau să sublinieze că, alături de produsele larg cunoscute în lume, cum ar fi instalațiile petroliere sau tractorul românesc, ediția actuală a Tîrgului a impus atenției nașini și produse relativ noi, oferite pentru export de țara noastră.

E. M.

PREZENȚE ROMINEȘTI PESTE HOTARE

● Exponatele românești din cadrul Tîrgului internațional de la Tokio se bucură de succes. Prințul moștenitor al Japoniei, Akihito, vizitînd Oficiul comercial cu exponer de mostre al R. P. Române, s-a interesat indeaproape de produsele expuse și a făcut aprecieri elogioase cu privire la calitatea acestora. Presa și televiziunea japoneză, referindu-se la vizita prințului moștenitor, a scos în evidență posibilitățile de largire a schimburilor economice între Japonia și R. P. Română.

● Japonia și R. P. Română. D. Macrea și St. Pascu, membri corespondenți ai Academiei R.P.R., au ținut o serie de conferințe la Sorbona și la universitățile din Strasbourg și Montpellier, în cadrul programului de schimburi culturale științifice romino-franceze. Temele conferințelor au fost, printre altele, „formarea și latinizarea limbii romine”, „Gîndirea social-politică, istoriografia medievală rominească”, „Ideologia iluministă la romini” etc.

● Biblioteca municipală din Cavala, important centru cultural din Grecia de nord, a primit recent un număr de cărți de literatură și artă donate de Institutul romin pentru relații culturale cu străinătatea.

● După strălucitul succes al lui Nicolae Herlea în S.U.A., cîntăreața Elena Cernei a reinnoit impresiile excelente ale americanilor despre arta interpretativă rominească. „Sînt foarte bucuroasă și mîndră în același timp că arta interpretativă rominească este apreciată azi la valoarea ei adevărată pe cele mai mari scene ale lumii...” — a declarat mezzosoprana romină unui redactor al Agenției Romine de Presă „Agerpres”, înainte de a pleca în cea de a doua etapă a turneului ei.

● Lucrări științifice ale unor autori romini sînt utilizate în S.U.A., după cum a declarat profesorul S. Eskinazi de la Universitatea din Syracuse (S.U.A.), care a vizitat țara noastră. „În S.U.A. sînt bine cunoscute și folosite lucrările în domeniul lubrificației, mecanicii fluidelor, aeronauticii, ale unor autori romini” — a declarat, printre altele, profesorul american.

● Filmul rominec „La patru pași de înfînit” care, la Festivalul filmului de la Mar del Plata, a primit premiul special al marelui juriu „Crucea sudului”, a fost prezentat în cadrul unui spectacol de gală la cinematograful „Universitar” din Montevideo.

Un stand din incinta pavilionului românesc la Tîrgul internațional de la Leipzig: motoare și utilaje electrotehnice.

NOTE

SUCESUL UNEI ACȚIUNI GREVISTE

5.000 de țărani din Republica Dominicană au ocupat pămînturile nelucrate ale moșierului Alfonso Reid, luptîndu-se vreme de 12 zile cu jandarmii și poliștii trimiși să-i alunge. Pentru a sili autoritățile din capitala țării, Santo Domingo, să elibereze pe țărani arestați, delegații din 16 țări au stat patru zile și patru nopți în fața palatului prezidențial în greva foamei. Spre a evita extinderea tulburărilor în țară, întrucît se declanșase o largă mișcare de solidaritate cu cauza dreaptă a acestor oameni, guvernul dominican a fost obligat să satisfacă revendicările țărănilor.

MARȘ DE PROTEST

Timp de cîteva săptămîni, în Uruguay, mii de țărani, înfruntînd represiunile au desfășurat un marș de protest spre capitala țării, Montevideo, cerînd exproprierea unor terenuri nelucrate. Marșul, organizat pe etape, din oraș în oraș, s-a bucurat de sprijinul hotărît al populației țării.

6 PROPRIETARI ȘI 12.000 DE ȚĂRANI

Țăranii tailandezii care lucrează la 6 mari orezării din provincia Giap sînt în grevă de două luni, revendicînd organizarea asistenței medicale, înființarea școlii pentru copiii lor și încetarea raidurilor în scopuri de pedepsire efectuate de trupele trimise de la Bangkok, capitala țării. Cei aproape 12.000 de țărani au hotărît, dacă cererile lor nu vor fi îndeplinite, să-și părăsească așezările și să lase în paragină orezăriile (stăpînite de cișiva moșieri influenți), refugiîndu-se în satele triburilor libere din munți.

DEMONSTRAȚII ȚĂRĂNEȘTI ÎN R.S.A.

Puternice demonstrații țărănești au loc de la începutul anului în Republica Sud-Africană. Pînă la 15 aprilie, peste 300.000 de țărani africani au organizat greve, refuzînd să presteze orice muncă pe plantații. În această lună, protestînd împotriva arestărilor masive efectuate în rîndurile demonstrațiilor, africanii au început boicotul mărfurilor la magazinele cooperativale ale negustorilor albi, hotărînd să consume numai produse realizate în gospodărie. Francezele relatează că circuitul comercial va fi astfel păgubit cu peste 30 milioane lire sterline, fapt care îi va lovi cel mai dureros pe rasiștii din R.S.A.

P. TĂTARU

Din programul de radio și televiziune

RADIO

RADIOJURNALE ȘI BULETINE DE ȘTIRI: Duminică: programul I: 7; 20; 22; 23,52; programul II: 7,30; 10,30; 14; 19; 21; 23; 0,52; programul III: 16; 21,30; în fiecare zi de lucru: programul I: 5; 6; 10; 12; 14; 16; 20; 22; 23,52; programul II: 18; 21,30

EMISIUNI PENTRU SATEL: Duminică: programul I: 7,30 — Jurnalul satelor. În fiecare zi de lucru: programul I: 6,20 — Jurnalul satelor.

DUMINICĂ: programul I: 10,45 „Spre noi victorii, conduși de Partid”, 11,00 Ziua tineretului din R.P.R. 12,05 „Zi de dîihnă cu voie bună” — muzică populară. 15,00 „Operele-magazin” de H. Nicolaidă și Berg. 15,45 Program susținut de orchestra Ansamblului folcloric studentesc al Casei de cultură „Grigore Florescu” din București, dirijor Cicerone Limberea. 20,10 Teatrul la microfon Premiera „Căsnicia lui I o joacă” comedie de I. D. Serban; programul II: 9,00 Din cele mai cunoscute melodii populare. 9,45 Cîntece despre îneret. 10,30 Oaspeți străini despre țara noastră. 11,15 Din folclorul muzical al popoarelor. 19,05 Romanta dragostei.

LUNI: programul I: 8,04 Cîntece pe de Maria Banus. 9,00 Cîntece și jocuri populare. 10,30 Călătorie muzicală. 11,30 Melodii populare din diferite regiuni ale țării. 12,40 Piese distractive interpretate de fanfară. 14,10 „O melodie pentru tine” — muzică ușoară rominească. 15,34 Muzică populară ușoară de ascultători. 17,15 „Miorita” de Paul Constantinescu. Interpretă corul Radioteleviziunii dirijat de Constantin Petrovici. 18,05 Melodii populare îndrăgite de ascultători. Programul II: 10,05 „Săptămîna culturii cehoslovace”. Muzică populară. 12,15 „Pe ogarele patriei” — emisiune de cîntece. 12,30 Melodii de dragoste și jocuri populare. 16,00 Melodii populare. 16,15 Pagini de viație. 18,25 Melodii populare interpretate

de Elisabeta Pavel, Costel Moisa și Aurică Piculeată.

MĂRI: programul I: 10,21 Muzică populară din Banat. 11,45 Suita oltenescă de Nicolae Lungu. 12,30 Muzică populară interpretată de Ilie Bulgaru, Dumitru Fărcaș și Marin Pogon. 14,16 „Flori de mai pe portativ” — muzică ușoară. 17,15 Dialog cu ascultătorii. 18,30 „Nunta în folclorul nostru”. Prezentarea G. Sulișteanu, cercetător științific al Institutului de etnografie și folclor (montaj muzical-literar); programul II: 7,45 Cîntă formația de cîmpoleri din Perieni, regiunea Iasi și țsrafal Uzinei „1 Mai” din Ploiești. 11,55 Muzică populară. 15,05 Vechi melodii populare. 17,15 Noi înregistrări de cîntece. 18,15 Pagini din literatura antifascistă universală.

MIERCURI: programul I: 8,06 Cîntece de viață nouă și jocuri populare. 9,48 Jocuri populare oltenesti. 12,03 Melodii populare interpretate la vioară de Ion Drăgoi. 14,10 Interpreți dragi, frumoase melodii. 15,00 Muzică populară interpretată de Raveca Săndulescu și Ion Lăceanu. 17,35 Muzică populară cerută de ascultători. 19,30 „O seară încîntătoare” — program de muzică ușoară. 22,20 Muzicieni de seamă despre George Enescu; programul II: 7,35 Jocuri populare. 9,03 Cîntece ciobănești și jocuri populare. 10,30 Tarafuri ale cooperativelor agricole de producție. 15,05 „Viață nouă” — cîntec și joc. 16,00 Folclor muzical de pe întinsul patriei. 18,30 „Reportaj cu streangul de gît de Julius Fučík (fragmente). 19,05 Muzică populară interpretată de Dumitru Constantin și Iluță Rudăreanu. 19,30 Teatrul la microfon: „Evantaiul”, comedie de Carlo Goldoni.

JOI: programul I: 9,20 Cantata antirăzboinică „Tinerii soldați care au murit” de Liviu Gherea pe versuri de Archibald Mac Leish. 10,03 „Arcașuri vesele” — muzică ușoară. 10,50 Melodii populare românești și ale minorităților naționale. 13,10 Din folclorul muzical al popoarelor. 15,37

Muzică populară interpretată de Cornelia Bălu și Vasile Petrică. 18,00 Seară pentru tineret; programul II: 11,15 Cîntă orchestra de muzică populară „Doina Banatului” din Caransebeș. 16,00 Tineri interpreți de muzică populară. 17,15 Melodii distractive.

VINERI: programul I: 8,06 Muzică din opere românești. 9,44 Jocuri populare. 10,03 Teatrul la microfon: „Romeo, Julietta și întunericul” de Jan Otčenasek. 16,15 Mari ansambluri de cîntece: ansamblurile C.C.S. și „Ciocîrlia”. 21,15 Lectură dramatizată: „Soarta unui om” de Mihail Solohov; programul II: 8,35 Muzică populară. 11,03 „Din repertoriul ansamblurilor scolare”. 14,35 Muzică populară din Moldova. 15,30 Din țările socialiste. 20,40 Interpreți de înalță ai muzicii populare: Grigoraș Dinicu, Petrică Motoi, Teodor Zavaidoc, Luță Ioviță, Costică Tandin, Stelian Miță.

SĂMBĂTĂ: programul I: 8,06 Melodii populare interpretate la diferite instrumente. 9,00 Pagini simfonice închinatelor luptei ale popoarelor. 12,40 Cîntece revoluționare. 14,10 „De la o melodie la alta” — muzică ușoară. 15,45 Jocuri populare din Muntenia. 17,15 Ziua Jocurilor — mărturie literară; programul II: 7,45 Jocuri populare. 11,45 Cîntă Paul Robeson. 12,00 Cîntece și jocuri populare din diferite regiuni ale țării. 13,03 „Poiana cu flori” — muzică ușoară. 15,05 Muzică populară interpretată de Maria Firulescu, Fărămîț Lambru și Simion Stanču. 17,15 „Slavă Partidului” — emisiune de cîntece.

TELEVIZIUNE

DUMINICĂ

11,00 Emisiune pentru sate ● Cronică de primăvară ● Ce știți despre viața plantelor? ● Casa noastră ● „La horă-n sat”. Montaj de cîntece și jocuri populare din diferite regiuni ale țării.

pe săptămîna 2 — 8 mai

După amiază — Duminica sportivă Transmisiune de la stadionul „23 August” a întîlnirii dintre reprezentativa Republicii Populare Romine și a Turciei.

...cu participarea actriței Flavia Buref și a prestidigitatorului Ovidiu René. Cîntă o formație instrumentală condusă de Valențiu Grigorescu. 19,30 Reportaj din Tara Crisurilor. 20,00 Varietăți bar de Mihail Maximilian. 21,00 „Alo... Alo!” de Ion Popescu-Gopo și „Ciinele Fox” de Paul Terry. Desene animate. 21,15 Părtea a II-a a emisiunii de varietăți. 22,30 Telesport.

LUNI

21,00 „Cîntăreata selavă” — film.

MARTI

20,00 Emisiune de teatru. „Dracul uitat” de Jan Drda.

JOI

20,24 Evocare George Enescu, cu prilejul împlinirii unui deceniu de la moartea marelui muzician român. 21,06 Transmisiune de la Studioul de concert al Radioteleviziunii a concertului dedicat lui George Enescu.

VINERI

20,00 Săptămîna. 21,00 Muzică pentru toți. Cîntă o formație instrumentală condusă de Ludovic Diță. 22,00 Treizeci de minute cu Costache Antoniu — artist al poporului.

SĂMBĂTĂ

16,55 „Locuri și simne năvitate”. Întîlnire cu veterani participanți la luptele pentru eliberarea Patriei. 20,15 Teatru în Studio. „Perla și stridia” de W. Saroyan. 21,45 Cîntă orchestra Casei de discuri Electrecord condusă de Alexandru Imre.

RĂTOIUL

În ziua de 19 septembrie, Traian Nuțu, președintele gospodăriei agricole „Drum Nou”, a primit ca dar, cu prilejul împlinirii a patruzeci și cinci de ani, o dată cu felicitările cooperativelor din satul Cirligul și un rățoi mare, alb. Asemenea dar ne-a uimit foarte mult pe cei invitați la petrecere. Povestea rățoiului o auzisem de două ori chiar din gura președintelui.

Prima variantă am ascultat-o în cabinetul tovarășului Cinepan, secretarul cu problemele agriculturii al Comitetului rațional de partid. Tocmai se terminase o ședință foarte importantă și toți se grăbeau spre plecare, căci se făcuse aproape nouă seara. Când secretarul l-a rugat pe președinte să mai rămână o clipă Cică are de lămurit cu el o „problemă”.

Și după o clipă de gândire, a întrebat:

— Voi, cei de la „Drum nou” sînteți în întrecere cu cei din Cirligul?

— Oficial, nu, a lămurit Traian Nuțu luminîndu-se la față Dar președintele lor, Săndulache, s-a lăudat că în doi ani mă întrece atît în ceea ce privește averea obștească, cît și retribuția la ziua-muncă.

— Dar cum a fost cu rățoiul?

— A, ați auzit și dumneavoastră? Pe fruntea președintelui a trecut o undă de îngrijorare, dar cum în ochii secretarului n-a citit supărare, s-a luminat iar și a început a ride. Avea un ris plin, care se revărsa în cascade și-l zguduia tot trupul.

— A fost o glumă, tovarășe secretar.

— Dumneata, tovarășe Nuțu, găsești că e numai o glumă?

Norul cel întunecat și-a abătut brusc umbra pe chipul președintelui.

— Să vedeți, a răspuns cu voce nesigură, nu chiar o glumă, o întîmplată... o greșeală.

— A cui?

— Păi, a cui să fie? A lor, doar nu a noastră.

— Cum adică?

— Păi, au venit să ceară ouă de rață tocmai de la noi, cu care erau, va să zică, în întrecere.

— După dumneata, dacă erați în întrecere, însemna să nu vă mai ajutați... poate chiar să vă războiți?

— Nu, nu așa, știu și eu ce înseamnă întrecerea, dar, să

vedeți, și noi aveam în plan să mărim numărul de rațe albe.

— Așa trebuia să le spuneți și lor, deschis: „Măi tovarăși, nu vă putem da, căutați în altă parte, sau adresați-vă consiliului agricol, ei vă vor îndrepta încotro găsiți ce vă trebuie. În loc de asta, le-ați promis ouă de rață albă, de rasă și le-ați dat ouă de rață obișnuită, peștrită.”

— Păi, noi am vrut să le dăm, ca să-i ajutăm, că doar eram în întrecere. Dar a greșit magazionerul. Eu am vor-

bit cu Săndulache să-i dau o mie de ouă de rață albă, ca să le bage la incubator din ianuarie. Când a fost gata incubatorul, a venit un om de la ei după ouă. L-am semnat bonul și l-am trimis la magazioner. Acela știa că noi strîngem ouăle de la rațele albe pentru incubatorul nostru și i-a dat din celelalte.

— Fără să le spună nimic?

— Păi, nu l-au întrebat. Au cerut o mie de ouă de rață: le-a dat o mie de ouă.

— Uite, tovarășe Nuțu, eu cred că dumneata sau nu-ți dai seama de greșeala pe care, cu voie sau fără, ai făcut-o, sau nu vrei să recunoști. Și asta nu mai e o problemă personală. După cum nu poate fi problemă personală paguba produsă celor din Cirligul.

— Nu le-am făcut nici o pagubă, tovarășe secretar. O mie de ouă au cerut, o mie le-am dat. Și numai din cele bune. Au scos peste nouăzeci la sută.

— Rațe din cele peștrite, iar lor le trebuiau albe.

— Am auzit că au și una albă, ca să prindă sămîntă!

Și președintele Nuțu a încercat să ridă, zguduindu-și fără succes trupul voinic, cam lăbărtat.

Cealaltă variantă am ascultat-o așa cum spuneam la în-

ceput, în seara zilei de 19 septembrie, ziua în care președintele Traian Nuțu își serba cei patruzeci și cinci de ani de viață.

Cînd au sosit trimișii celor din Cirligul cu darul lor, era spre seară și sărbătoritul ciocnise cam multe pahare cu mulți meseni care se perindaseră de dimineață prin casa lui.

— Ha! ha! ha! a ris el, glumeți oameni cei din Cirligul! Auzi colo, ce să-mi trimiță ei! Un rățoi alb. Te pomești că o fi chiar acela ieșit din ouăle luate de la noi.

Nimeni n-a ris. El a devenit o clipă serios arătînd că gîndește adînc. Și iar a izbucnit.

— Ha! ha! ha! dar știu că le-am făcut-o bună. Auzi colo, îndăzneală la ei: cică mă întrec ei pe mine, cooperativ vechi, cu experiență. Le-am tras o păcăleală, s-o țină minte... Vreți ouă, le-am zis? Vă dau ouă... Cît?... Cînci sute?... De ce să vă încurcați cu cînci sute? Incepeți cu o mie. Săndulache, nu, că oamenii lor n-au experiență la incubator, că mașinile-s noi, că mai știu eu ce... M-am gîndit: „Cu cînci sute de ouă nu-i o păcăleală cine știe ce. Cu o mie, tot e ceva”. Ii conving pe Săndulache. Și cînd trimiț ei oamenii după ouă, vorbesc cu Rădînă de la magazie: „Dă-le ouă de rață peștrită, și să vezi ce ridem peste patru săptămîni”. Acela așa a făcut și i ce l-a trecut prin minte. A pus și un ou de rață albă. Unul singur. Aia au luat ouăle, au plecat, noi am așteptat. Apoi să vezi hărmălaie peste patru săptămîni, cînd au ieșit bobocii. Toți peștriți. Numul unul alb. Rățoiul.

Au început a se plînge în stînga și în dreapta, m-au reclamat la raion. Credeau că cine știe ce or să-mi facă. Cînd i-am povestit tovarășului secretar Cinepan, se ținea cu mina de burtă de ris. „Strașnică păcăleală, zice, numai tie putea să-ți dea în cap așa ceva”.

Și Săndulache, cînd m-a văzut, zice: „Mi-ai făcut-o nene Nuțule. Dă-mi măcar zece rațe și ia-ți rățoiul, să nu-mi fie paguba întregă”. Zece chile de vin a dat pe chestia asta... Cică să uităm supărările și să botezăm rățoiul. Ha! ha! ha! Păi altfel fără povestea asta, cu rățoiul, mă întrec, ce crezi? Tot e bun la ceva și eite un rățoi uneori.

VINICIU GAFIȚA

— Nepoate, ai auzit cumva de zicala aia cu „pădurea” și „uscătura”?

Desen de AL. CLENCIU

Mierea și acul „ALBINEI”

Unui artist amator plecat în excursie O.N.T.

E un antract, cînd prin întreaga țară Colind și eu din zori și pină-n seară Tot admirînd al patriei decor — Și deci cînd sînt un simplu spectator PUIU VIDA

Unui fotbalist chefliu

Cum întreaga zălucică Se dă-n vînt după pahare, Numal în localuri cîcă, El mai poate... trage tare.

Unui boxer de categoria cocoș, care s-a îngîmlat

Iată care e reproșul Ce l s-a adus tot anul: Cică, de un timp „cocoșul” O cam face pe... turcanul. V. D. POPA

Unei telefoniste

Ea, cu telefonul, Deseori te-ncurcă: Pină vine tonul Al cam mult de... furcă.

Unui fierar fruntas

Cică-n atelier E mină de... fier.

Unui gospodar cu casă nouă

Casul, hărnicia I-a pus... temelie!

Unei bibliotecare

Despre dînsa (nu e sagă) Se vorbește-n șapte sate Că la bani la normă-ncreagă Dar muncele... pe jumate. TITI GHEORGHIU

Unui director de cămin cultural cu aparatul de radio defect

Pe UNDE lungi e hirilală, Pe MEDII scîrțîit de roti Deci dacă vrei s-asculti programul L-ascuți și tu pe UNDE... poți

Epitaful unui zvonist

„Presimt că mor”, a ris zvonistul Și-ntr adevăr a sucombat Dar unii spun că zvonul ăsta A fost perfect adevărat!

ARISTICA BĂGHINĂ

Unui pierde-vară

Deseori se-obișnuiește Să spuă vîrsta n primăveri; Vîrsta lui se socotește Mai degrabă-n... pierde-veri!

Epitaful unuia certat cu igiena

E un lucru constatat: În sfîrșit... s-a curățat!

SIG HOROVEANU

Vînzătorul Ioan Pușcaș din comuna bînăriteană Ghioroc a fost prins vînzînd cu suprapret

Îi vorbește-niregul sat Că ce-a vrut a căpătat: Prețurile le-a mărit Și-a ajuns dis-preț!

Brigadierului frunțaș I. Bucată de la C.A.P. Lisa, regiunea București.

Frunțaș iubit de lumea toată, Bucată-i om... dintr-o bucată.

La magazinul din comuna Bragadiru-Zimnicea nu se aduce sare de lămîie

Și totuși, oamenii-au simțit Că dinții li s-au strepezit: De cînd cer sare de lămîie Li s-a... acrit să-i tot amile! ST. FENEȘEANU

Unui medic care nu respectă programul

Că ore-n și l-am așteptat Eu nu-i mai pot găsi pricină: Vezi, pină medicul să vină De tot ce-aveam... m-am vîndecat.

La moartea unei gurative

Pe piatră, cînd o-normintară Drept epitaful, l-au pus o... moară.

AUREL CODREANU

Obișnuit, la cinematograful din Scîrioștea — Roșiorii de Vede, spectatorii mînîncă semințe, umplînd sala de coji.

EROII FILMULUI: — Țștia au rămas în urmă! Probabil n-au terminat campania de „însămîntări”...

Desen de T. PALL